Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 17ης Δεκεμβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Εμπορική πολιτική — Ντάμπινγκ — Αναπτήρες τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Λήξη ισχύος — Άρθρο 13 — Καταστρατήγηση — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 260/2013 — Κύρος — Επέκταση δασμού αντιντάμπινγκ σε χρονικό σημείο κατά το οποίο ο κανονισμός που επέβαλε τον δασμό αυτόν έχει παύσει να ισχύει — Μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών»

Στην υπόθεση C-371/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) με απόφαση της 17ης Ιουνίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο την 1η Αυγούστου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

APEX GmbH Internationale Spedition

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο του τρίτου τμήματος, προεδρεύοντα του τέταρτου τμήματος, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal και K. Jürimäe (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: I. Illéssy, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Ιουλίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η APEX GmbH Internationale Spedition, εκπροσωπούμενη από τον M. Hackert, Rechtsanwalt, καθώς και από τον R. Etehad,

— το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την S. Boelaert, επικουρούμενη αρχικώς από τον D. Geradin και την N. Tuominen, στη συνέχεια από την N. Tuominen, δικηγόρους,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους F. Erlbacher και T. Maxian Rusche καθώς και από την A. Stobiecka-Kuik,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Ιουλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 260/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1458/2007 στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ είτε όχι (ΕΕ L 82, σ. 10, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της APEX GmbH Internationale Spedition (στο εξής: APEX) και του Hauptzollamt Hamburg-Stadt (κεντρικού τελωνείου της πόλεως του Αμβούργου, Γερμανία) σχετικά με απόφαση του εν λόγω κεντρικού τελωνείου να υποχρεώσει την APEX σε καταβολή δασμών αντιντάμπινγκ.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009

3 Οι διατάξεις για την εφαρμογή μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση οι οποίες ίσχυαν κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, και διορθωτικό σε ΕΕ 2010, L 7, σ. 22), υπό την αρχική του μορφή και υπό τη μορφή που έλαβε κατόπιν τροποποιήσεως από τον κανονισμό (ΕΕ) 765/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2012 (ΕΕ L 237, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός).

4 Η αιτιολογική σκέψη 19 του βασικού κανονισμού έχει ως εξής:

«[...] είναι ανάγκη να συμπεριληφθούν στην κοινοτική νομοθεσία διατάξεις για την αντιμετώπιση ορισμένων πρακτικών, όπως είναι η απλή συναρμολόγηση στην Κοινότητα ή σε τρίτη χώρα, με τις οποίες επιδιώκεται πρωτίστως η καταστρατήγηση μέτρων αντιντάμπινγκ.»

5 Το άρθρο 10 του ως άνω κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Αναδρομική ισχύς», ορίζει στην παράγραφό του 1:

«Προσωρινά μέτρα και οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ εφαρμόζονται μόνον ως προς προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία μετά το χρόνο θέσης σε ισχύ της απόφασης που λαμβάνεται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 και του άρθρου 9 παράγραφος 4, αντιστοίχως, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπει ο παρών κανονισμός.»

6 Το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Κάθε επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος ενός μέτρου αρχίζει με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση που υποβάλλεται εκ μέρους ή για λογαριασμό των κοινοτικών παραγωγών, ενώ το μέτρο παραμένει σε ισχύ μέχρι να ολοκληρωθεί η επανεξέταση.»

7 Το άρθρο 13 του ίδιου κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Καταστρατήγηση», έχει ως εξής:

«1. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από τρίτες χώρες του ομοειδούς προϊόντος, είτε αυτό έχει τροποποιηθεί ελαφρά είτε όχι· ή έναντι των εισαγωγών του ελαφρά τροποποιημένου ομοειδούς προϊόντος από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα· ή μερών αυτού, όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Δασμοί αντιντάμπινγκ όχι υψηλότεροι από τους υπολειπόμενους δασμούς αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 5, μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από εταιρείες που επωφελούνται από ατομικούς δασμούς στις χώρες που υπόκεινται στα μέτρα όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Με τον όρο καταστρατήγηση νοείται κάθε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας ή μεταξύ ατομικών εταιρειών στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα και της Κοινότητας, η οποία απορρέει από μια πρακτική, διαδικασία ή εργασία, για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του δασμού, ενώ παράλληλα υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για ζημία ή στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι εξουδετερώνονται οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του ομοειδούς προϊόντος και όταν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι ασκείται πρακτική ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν, αν χρειαστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2.

Η πρακτική, διαδικασία ή εργασία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την ελαφρά τροποποίηση του υπό εξέταση προϊόντος για να μπορεί να υπαχθεί σε τελωνειακούς κωδικούς που κανονικά δεν υπόκεινται στα μέτρα υπό τον όρο ότι η τροποποίηση δεν μεταβάλλει τα βασικά χαρακτηριστικά του· την αποστολή του προϊόντος που υπόκειται στα μέτρα μέσω τρίτων χωρών· την αναδιοργάνωση από τους εξαγωγείς ή παραγωγούς των τρόπων και κυκλωμάτων των πωλήσεών τους στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα ούτως ώστε να μπορούν ενδεχομένως να εξάγουν τα προϊόντα τους στην Κοινότητα μέσω παραγωγών που επωφελούνται από ατομικό συντελεστή δασμού χαμηλότερο από τον συντελεστή που εφαρμόζεται στα προϊόντα των κατασκευαστών· και, υπό τις περιστάσεις που αναφέρονται [στην] παράγραφο 2, τη συναρμολόγηση μερών από δράση συναρμολόγησης στην Κοινότητα ή σε τρίτη χώρα.

2. Μια συναρμολόγηση στην Κοινότητα ή σε τρίτη χώρα γίνεται δεκτό ότι καταστρατηγεί τα ισχύοντα μέτρα όταν:

α) η συναρμολόγηση άρχισε ή αυξήθηκε σημαντικά από την έναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ ή αμέσως πριν από αυτήν, και τα χρησιμοποιούμενα μέρη προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα, και

[...]

γ) οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του συναρμολογημένου ομοειδούς προϊόντος εξουδετερώνονται και υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν.

3. Οι έρευνες κινούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή με αίτηση κράτους μέλους ή οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου μέρους με βάση επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα θέματα για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1. Η έρευνα αρχίζει, αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, με κανονισμό της Επιτροπής, με τον οποίον μπορεί επιπλέον να καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλουν τις επίμαχες εισαγωγές υποχρεωτικά σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5, ή να ζητήσουν τη σύσταση εγγύησης. Οι έρευνες διεξάγονται από την Επιτροπή, η οποία είναι δυνατό να επικουρείται από τις τελωνειακές αρχές, και πρέπει να ολοκληρώνονται εντός εννέα μηνών. Όταν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί τελικώς, δικαιολογούν την επέκταση της ισχύος των μέτρων, τότε αυτή αποφασίζεται από το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής. Το Συμβούλιο εγκρίνει την πρόταση, εκτός αν αποφασίσει με απλή πλειοψηφία να την απορρίψει εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης από την Επιτροπή. Η επέκταση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση καταγραφής δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 5 ή την ημερομηνία απαίτησης της παροχής εγγυήσεων. Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι συναφείς διαδικαστικές διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό για την έναρξη και τη διεξαγωγή ερευνών.

[...]»

8 Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού:

«Η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, να ζητήσει από τις τελωνειακές αρχές να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες για την καταγραφή των εισαγωγών, έτσι ώστε να είναι δυνατή η μεταγενέστερη επιβολή μέτρων έναντι των εισαγωγών αυτών με ισχύ από την ημερομηνία καταγραφής τους. Οι εισαγωγές είναι δυνατό να καταγράφονται μετά από σχετική αίτηση της κοινοτικής βιομηχανίας η οποία να περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν αυτή την ενέργεια. Η καταγραφή θεσπίζεται με κανονισμό ο οποίος διευκρινίζει το σκοπό της εν λόγω ενέργειας και, αν χρειάζεται, το υπολογιζόμενο ποσό στο οποίο θα ανέρχεται η ενδεχόμενη μελλοντική οφειλή. Οι εισαγωγές δεν υποβάλλονται σε καταγραφή για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των εννέα μηνών.»

9 Το άρθρο 18 του ως άνω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. [...]

[...]

6. Αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να συνεργασθεί ή συνεργάζεται μεν, αλλά μόνον εν μέρει και με τον τρόπο αυτό εμποδίζεται η πρόσβαση σε χρήσιμες πληροφορίες, το τελικό αποτέλεσμα ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκό για το εν λόγω μέρος από ό,τι θα ήταν αν είχε δεχθεί να συνεργασθεί.»

Οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ για τους αναπτήρες τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν

10 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 1989 η Fédération européenne des fabricants αναπτήρων [Ευρωπαϊκή ομοσπονδία κατασκευαστών αναπτήρων], εκδόθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3433/91 του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 1991, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Ιαπωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊλάνδης, και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ (ΕΕ L 326, σ. 1).

11 Κατά το άρθρο 1 του ως άνω κανονισμού, επιβαλλόταν οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής μεταξύ άλλων Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (στο εξής: ΛΔΚ).

12 Κατόπιν έρευνας σχετικά με πιθανή καταστρατήγηση του δασμού αντιντάμπινγκ, εκδόθηκε ο κανονισμός (ΕΚ) 192/1999 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1999, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ, που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3433/91, στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων αναπτήρων τσέπης μιας χρήσης, με πυρόλιθο αερίου, που ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ή που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, και στις εισαγωγές αναπτήρων που δεν ξαναγεμίζουν και που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές αναπτήρων που δεν ξαναγεμίζουν και που αποστέλλονται από το Χονγκ Κονγκ και το Μακάο (ΕΕ L 22, σ. 1).

13 Το άρθρο 1 του ως άνω κανονισμού προέβλεπε την επέκταση του δασμού αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί με τον κανονισμό 3433/91 στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, που δεν ξαναγεμίζουν, με πυρόλιθο αερίου, που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, καθώς και στις εισαγωγές ορισμένων αναπτήρων τσέπης που ξαναγεμίζουν, με πυρόλιθο αερίου, καταγωγής ΛΔΚ ή που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν.

14 Ο δασμός αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί με τον κανονισμό 3433/91 και επεκτάθηκε με τον κανονισμό 192/1999 διατηρήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1824/2001 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2001, για επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, και στις εισαγωγές ορισμένων αναπτήρων τσέπης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν (ΕΕ L 248, σ. 1), καθώς και με τον κανονισμό (ΕΚ) 1458/2007 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2007, για επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, και στις εισαγωγές ορισμένων αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο, που ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν (ΕΕ L 326, σ. 1).

15 Με «ανακοίνωση για την επικείμενη λήξη της ισχύος ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ», την οποία δημοσίευσε την 1η Μαΐου 2012 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ C 127, σ. 3), η Επιτροπή γνωστοποίησε ότι, αν δεν κινούνταν επανεξέταση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, τα μέτρα αντιντάμπινγκ που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο αερίου που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής ΛΔΚ που αποστέλλονται ή κατάγονται από την Ταϊβάν, θα έληγαν στις 13 Δεκεμβρίου 2012. Εφόσον δεν υποβλήθηκε δεόντως τεκμηριωμένη αίτηση επανεξετάσεως κατόπιν της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως αυτής, η Επιτροπή ανήγγειλε, με «ανακοίνωση για τη λήξη της ισχύος ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ», την οποία δημοσίευσε στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ C 382, σ. 12), ότι η ισχύς των μέτρων αυτών αντιντάμπινγκ θα έληγε πράγματι στις 13 Δεκεμβρίου 2012.

16 Εν τω μεταξύ, με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΕ) 548/2012 της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2012, για την έναρξη έρευνας όσον αφορά την πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1458/2007 του Συμβουλίου στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, με χώρα αποστολής το Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Βιετνάμ είτε όχι, και για την υποβολή των εν λόγω εισαγωγών σε καταγραφή (ΕΕ L 165, σ. 37), η Επιτροπή κίνησε έρευνα προκειμένου να καθοριστεί

εάν οι εισαγωγές προς την Ένωση αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο αερίου, που δεν ξαναγεμίζουν, με χώρα αποστολής το Βιετνάμ, καταστρατηγούσαν τα μέτρα αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1458/2007.

17 Κατά το άρθρο 2 του ως άνω κανονισμού 548/2012, οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών υποχρεούντο να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα, δυνάμει των άρθρων 13, παράγραφος 3, και 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, με σκοπό την καταγραφή των εισαγωγών στις οποίες αναφερόταν το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού 548/2012.

18 Ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε κατόπιν της έρευνας που κινήθηκε με τον κανονισμό 548/2012, η οποία αφορούσε την περίοδο από 1ης Απριλίου 2011 έως 31 Μαρτίου 2012, που καλείται «περίοδος αναφοράς» (στο εξής: ΠΑ).

19 Οι αιτιολογικές σκέψεις 28 έως 30 και 36 του επίδικου κανονισμού, που αφορούν τον βαθμό συνεργασίας των Βιετναμέζων παραγωγών-εξαγωγέων, έχουν ως εξής:

«(28) Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 18, στο ερωτηματολόγιο απάντησαν επτά εταιρείες. Για την ΠΑ, ο συνολικός όγκος αναπτήρων που αναφέρεται ότι πωλήθηκαν στην Ένωση, σύμφωνα με τις απαντήσεις αυτές, αντιπροσώπευαν πάνω από το 100 % του συνολικού όγκου αναπτήρων που αναφέρεται ότι εισήχθησαν στην Ένωση, σύμφωνα με τη βάση δεδομένων Comext της Eurostat. Μολονότι οι πληροφορίες σχετικά με τον όγκο πωλήσεων που περιέχονται στις απαντήσεις θεωρούνται αναξιόπιστες, όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 29, θεωρήθηκε ότι ωστόσο είναι ενδεικτικές για τον υψηλό βαθμό συνεργασίας και για το γεγονός ότι οι εταιρείες που εξετάστηκαν είναι αντιπροσωπευτικές.

(29) Κατά τις επιτόπιες επισκέψεις που πραγματοποιήθηκαν στα κτίρια των επτά βιετναμέζων παραγωγών-εξαγωγέων, διαπιστώθηκε ότι τα στοιχεία που είχαν υποβάλει ο καθένας δεν μπορούσαν να θεωρηθούν αξιόπιστα για τους σκοπούς της διατύπωσης πορισμάτων σχετικά με την έρευνα. Ειδικότερα, διαπιστώθηκε ότι οι επτά εταιρείες είχαν δηλώσει εσφαλμένα τον όγκο παραγωγής τους, τις εισαγωγές εξαρτημάτων αναπτήρων και τις συνολικές πωλήσεις. Διαπιστώθηκε, επίσης, ότι ένα μέρος της επιχειρηματικής δραστηριότητας που συνδέεται με το υπό εξέταση προϊόν δεν είχε συμπεριληφθεί στους επίσημους λογαριασμούς και ότι ορισμένες εργασίες συναρμολόγησης είχαν διεξαχθεί ανεπίσημα από υπεργολάβους. Επιπλέον, ορισμένες ποσότητες από τις εισαγωγές εξαρτημάτων από την ΛΔΚ δεν είχαν δηλωθεί ή είχαν εσφαλμένα δηλωθεί, και μέρος των πωλήσεων δεν είχε καταλογιστεί στους λογαριασμούς των εταιρειών. Ως εκ τούτου, δεν κατέστη δυνατό να υπολογιστεί με αξιόπιστο τρόπο ιδίως το σύνολο της παραγωγής και το σύνολο του όγκου πωλήσεων των υπό εξέταση εταιρειών ή να αντιπαραβληθεί η πραγματική τιμή πώλησης του υπό εξέταση προϊόντος και το κόστος βασικών πρώτων υλών, όπως το αέριο, με τα στοιχεία που υποβλήθηκαν στις απαντήσεις του ερωτηματολογίου.

(30) Λόγω της κατάστασης που περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 29, οι παραγωγοί-εξαγωγείς ενημερώθηκαν ότι σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού προβλέπεται να βασιστούν τα πορίσματα και τα συμπεράσματα της έρευνας στα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία. [...]

[...]

(36) Σε συνέχεια των ανωτέρω, τα πορίσματα όσον αφορά τις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν από το Βιετνάμ στην Ένωση έπρεπε να γίνουν με βάση τα στοιχεία που ήταν διαθέσιμα, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού. Ως εκ τούτου, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η παράλειψη των μερών να υποβάλουν τα απαιτούμενα στοιχεία δεν εμποδίζουν την έρευνα, η Επιτροπή αντικατέστησε τα ανεξακρίβωτα στοιχεία που υπέβαλαν οι βιετναμέζοι παραγωγοί με άλλα διαθέσιμα στοιχεία, όπως τα στοιχεία από τη βάση Comext της Eurostat, προκειμένου να

καθορισθούν ο συνολικός όγκος εισαγωγών από το Βιετνάμ στην Ένωση και τα στοιχεία για το κόστος που υποβλήθηκαν στην αίτηση προκειμένου να καθοριστεί το μερίδιο των κινεζικών εξαρτημάτων (βλέπε αιτιολογική σκέψη 50).»

20 Η αιτιολογική σκέψη 37 του ως άνω κανονισμού, που αφορά τον βαθμό συνεργασίας των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, προβλέπει τα εξής:

«Οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα. Ως εκ τούτου, τα πορίσματα σχετικά με τις εισαγωγές του σχετικού προϊόντος στην Ένωση και τις εξαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν από τη ΛΔΚ στο Βιετνάμ έπρεπε να γίνουν με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού. Για τον προσδιορισμό των συνολικών εξαγωγών από την ΛΔΚ στο Βιετνάμ χρησιμοποιήθηκαν οι στατιστικές Comtrade των Ηνωμένων Εθνών που περιέχονταν στην αίτηση.»

21 Οι αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 44 του εν λόγω κανονισμού, σχετικά με τη μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών, προβλέπουν τα εξής:

«2.4.Μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών

Εισαγωγές στην Ένωση αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν

(38) Οι εισαγωγές του σχετικού προϊόντος από την ΛΔΚ μειώθηκαν το 1991, όταν για πρώτη φορά θεσπίστηκαν τα μέτρα. Οι εισαγωγές παρέμειναν σε χαμηλά επίπεδα καθ' όλες τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις και επεκτάσεις των μέτρων το 1995, 1999, 2001 και 2007.

(39) Οι εισαγωγές από τη ΛΔΚ αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν το διάστημα μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2008 και της 31ης Μαρτίου 2012 παρέμειναν σχετικά σταθερές όσον αφορά τον όγκο, περί τα 50 εκατ. τεμάχια το 2008 και το 2009, 70 εκατ. τεμάχια το 2010 και 60 εκατ. το 2011 και κατά την ΠΑ. Αφορούσαν, ωστόσο, μόνο μοντέλα που ξαναγεμίζουν και πιεζοηλεκτρικούς αναπτήρες που δεν υπόκειντο στα μέτρα.

(40) Οι εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος από το Βιετνάμ αυξήθηκαν με την πάροδο του χρόνου. Ενώ το 1997 δεν έγιναν στην πράξη καθόλου εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση από το Βιετνάμ, από το 2007 παρατηρήθηκε ταχεία αύξηση του όγκου των εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος.

(41) Κατά την ΠΑ οι εισαγωγές από το Βιετνάμ αντιπροσώπευαν το 84 % του συνόλου των εισαγωγών στην Ένωση.

Εισαγωγές αναπτήρων που δεν ξαναγεμίζουν από το Βιετνάμ στην Ένωση ως ποσοστό επί του συνόλου των εισαγωγών

	2008	2009	2010	2011	PR
Μερίδιο αγοράς	80 %	84 %	83 %	84 %	84 %

Πηγή: στατιστικές που περιέχονται στην αίτηση.

Εξαγωγές εξαρτημάτων αναπτήρων από την ΛΔΚ στο Βιετνάμ

(42) Κατά την ΠΕ εξήχθησαν από την ΛΔΚ στο Βιετνάμ εξαρτήματα αναπτήρων με πυρόλιθο. Το Βιετνάμ ήταν ο σημαντικότερος προορισμός εξαγωγών εξαρτημάτων αναπτήρων με πυρόλιθο από τη ΛΔΚ. Σύμφωνα με τις στατιστικές που περιέχονταν στην αίτηση, οι εξαγωγές εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ στο Βιετνάμ αυξήθηκαν σημαντικά από το 1999. Το 1999, οι εξαγωγές εξαρτημάτων αναπτήρων από την ΛΔΚ στο Βιετνάμ ήταν μικρότερες από το 3 % των συνολικών εξαγωγών, ενώ το 2010 το Βιετνάμ ήταν ο πρώτος προορισμός εξαγωγών εξαρτημάτων αναπτήρων με μερίδιο 26 % των εισαγωγών. Σε όγκο, αυτό αντιστοιχεί σε αύξηση από λιγότερο από 50 εκατ. σε 200 εκατ. αναπτήρες έτοιμους για χρήση.

Όγκος παραγωγής αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν στο Βιετνάμ

(43) Επειδή οι πληροφορίες που υπέβαλαν οι βιετναμέζοι παραγωγοί δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη, δεν έγινε δυνατή η συγκέντρωση εξακριβωμένων πληροφοριών όσον αφορά τα πιθανά επίπεδα της πραγματικής παραγωγής αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν.

2.5. Συμπέρασμα σχετικά με τη μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών

(44) Η συνολική μείωση των εξαγωγών από την ΛΔΚ στην Ένωση και η αύξηση των εξαγωγών από το Βιετνάμ στην Ένωση από το 2007 καθώς και η σημαντική αύξηση των εξαγωγών εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ στο Βιετνάμ από το 1999 συνιστά μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της ΛΔΚ και του Βιετνάμ αφενός, και της Ένωσης αφετέρου.»

22 Το άρθρο 1 του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού [1458/2007] για τις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής [ΛΔΚ], επεκτείνεται στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης, με πυρόλιθο, που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Βιετνάμ είτε όχι, και υπάγονται επί του παρόντος στον κωδικό ΣΟ ex 9613 10 00.

2. Ο δασμός που επεκτείνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου εισπράττεται για τις εισαγωγές που αποστάλθηκαν από το Βιετνάμ από τις 27 Ιουνίου 2012 έως τις 13 Δεκεμβρίου 2012, είτε δηλώθηκαν ως καταγωγής Βιετνάμ είτε όχι, και καταγράφηκαν σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού [548/2012] της Επιτροπής, το άρθρο 13 παράγραφος 3 και το άρθρο 14 παράγραφος 5 του [βασικού κανονισμού].

[...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

23 Μεταξύ Αυγούστου και Δεκεμβρίου 2012, η APEX, εταιρία διεθνών μεταφορών, έθεσε σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης 4 024 080 αναπτήρες τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, με χώρα αποστολής το Βιετνάμ.

24 Με πράξη επιβολής δασμών της 26ης Μαρτίου 2013, το κεντρικό τελωνείο της πόλεως του Αμβούργου αξίωσε από την APEX να καταβάλει, για τη θέση αυτή σε ελεύθερη κυκλοφορία, δασμούς αντιντάμπινγκ συνολικού ύψους 261 565,20 ευρώ, επί τη βάσει του επίδικου κανονισμού.

25 Στις 15 Απριλίου 2013, η APEX άσκησε ενδικοφανή προσφυγή κατά της πράξεως αυτής επιβολής δασμών. Δεδομένου ότι το κεντρικό τελωνείο της πόλεως του Αμβούργου απέρριψε την ενδικοφανή αυτή προσφυγή με απόφαση της 5ης Ιουνίου 2013, η APEX προσέφυγε, στις 5 Ιουλίου 2013, ενώπιον του Finanzgericht Hamburg (φορολογικού δικαστηρίου του Αμβούργου).

26 Κατά πρώτον, το ως άνω δικαστήριο εκφράζει αμφιβολίες για το κατά πόσον το Συμβούλιο είχε τη δυνατότητα να επεκτείνει τον δασμό αντιντάμπινγκ που είχε επιβάλει με τον κανονισμό 1458/2007, δεδομένου ότι, κατά την ημερομηνία εκδόσεως του επίδικου κανονισμού, ο κανονισμός 1458/2007 είχε παύσει να ισχύει. Ειδικότερα, από το γράμμα του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, και ιδίως από τη διατύπωση «όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων», προκύπτει ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ δύνανται να επεκταθούν μόνον εφόσον ισχύουν και, ως εκ τούτου, εφόσον η ισχύς τους δεν έχει λήξει. Υπέρ της ερμηνείας αυτής συνηγορούν επίσης η οικονομία και ο σκοπός των μέτρων αντιντάμπινγκ. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ δεν συνιστά κύρωση προγενέστερης συμπεριφοράς αλλά μέτρο άμυνας και προστασίας κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού από τις πρακτικές ντάμπινγκ το οποίο έχει σκοπό να παρεμποδίσει ή να καταστήσει οικονομικώς ασύμφορες, για το μέλλον, εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο πρακτικών ντάμπινγκ.

27 Το Finanzgericht Hamburg δέχεται πάντως ότι η διατύπωση «όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων» θα μπορούσε να εκληφθεί και υπό την έννοια ότι αφορά την περίοδο εφαρμογής της επεκτάσεως του δασμού αντιντάμπινγκ και όχι την ημερομηνία εκδόσεως του κανονισμού με τον οποίο επεκτείνεται ο δασμός αυτός. Το ως άνω δικαστήριο υπογραμμίζει, συναφώς, ότι το άρθρο 13, παράγραφος 3, έκτη περίοδος, του βασικού κανονισμού προβλέπει ρητώς την αναδρομική επέκταση ενός δασμού αντιντάμπινγκ από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση καταγραφής των εισαγωγών δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 5, του ως άνω βασικού κανονισμού. Εξάλλου, το Finanzgericht Hamburg επισημαίνει ότι, βάσει του σκοπού και της οικονομίας του εν λόγω κανονισμού, ο κανονισμός με τον οποίο επεκτείνονται μέτρα αντιντάμπινγκ έχει ως μόνο αντικείμενο να διασφαλίσει την αποτελεσματικότητα των μέτρων αυτών και να αποτρέψει καταστρατηγήσεις τους. Κατά συνέπεια, ένας τέτοιος κανονισμός δεν έχει παρά μόνο παρεπόμενο χαρακτήρα σε σχέση με τα αρχικά μέτρα αντιντάμπινγκ, πράγμα που ενδέχεται να σημαίνει ότι το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει καταληκτικό χρονικό σημείο για την έκδοση κανονισμού με τον οποίο να επεκτείνεται δασμός αντιντάμπινγκ.

28 Κατά δεύτερον, το Finanzgericht Hamburg εκτιμά ότι είναι μικρή η πιθανότητα να πληρούνται εν προκειμένω οι κατά το άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού προϋποθέσεις της καταστρατηγήσεως.

29 Πρώτον, η μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των επίμαχων τρίτων χωρών, δηλαδή της ΛΔΚ και του Βιετνάμ, και της Ένωσης, την οποία προβλέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, του βασικού κανονισμού, δεν αποδείχθηκε. Ειδικότερα, τα αριθμητικά στοιχεία ως προς τις εισαγωγές του οικείου προϊόντος από τη ΛΔΚ δεν διαθέτουν επαρκή βαθμό ακρίβειας ή, σε ό,τι αφορά τα στοιχεία της αιτιολογικής σκέψεως 39 του επίδικου κανονισμού, τα στοιχεία αυτά δεν είναι κρίσιμα. Επιπλέον, τα στοιχεία όσον αφορά τις εισαγωγές από το Βιετνάμ, τα οποία παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 40 του ως άνω κανονισμού, δεν καλύπτουν ούτε το 2007 ούτε τα προηγούμενα έτη και μπορούν μόνον αποσπασματικώς να συσχετισθούν με τις αναπτύξεις της αιτιολογικής σκέψεως 42 του εν λόγω κανονισμού σχετικά με τις εξαγωγές εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ προς το Βιετνάμ.

30 Επιπλέον, υπάρχει χρονική απόκλιση μεταξύ της πτώσεως των εισαγωγών του οικείου προϊόντος από τη ΛΔΚ το 1991, της αυξήσεως των εξαγωγών των εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ προς το Βιετνάμ, από το 1999, και της αυξήσεως των εισαγωγών στην Ένωση του οικείου προϊόντος από το Βιετνάμ το 2007. Το Finanzgericht Hamburg διευκρινίζει ότι έχει υπόψη του ότι το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού δεν περιλαμβάνει υποδείξεις όσον αφορά τον χρόνο μεταβολής του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών. Εκτιμά όμως ότι μια ειδική εξήγηση

είναι απαραίτητη όταν ο τρόπος διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των τρίτων χωρών και της Ένωσης δεν μεταβλήθηκε παρά μόνον αφού είχαν παρέλθει πολλά έτη από την επιβολή των μέτρων αντιντάμπινγκ.

31 Εξάλλου, ο επίδικος κανονισμός δεν αναφέρει ούτε τον λόγο για τον οποίο δεν εχώρησε, αμέσως πριν από την αύξηση των εισαγωγών του οικείου προϊόντος από το Βιετνάμ, αύξηση των εξαγωγών εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ προς το Βιετνάμ, ούτε αν η αύξηση, από το 2007, των εισαγωγών αναπτήρων από το Βιετνάμ αντιστοιχεί σε ανάλογης εκτάσεως πτώση των εισαγωγών αναπτήρων από τη ΛΔΚ.

32 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει για το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Αφενός, οι επίδικες στην κύρια δίκη εργασίες συναρμολογήσεως δεν θα μπορούσαν να έχουν «[αρχίσει ή αυξηθεί] σημαντικά από την έναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ ή αμέσως πριν από αυτήν». Αφετέρου, είναι ελάχιστα πιθανό να μην υφίστατο για τις εργασίες αυτές ικανός αποχρών λόγος ή οικονομική δικαιολογία πλην της αποφυγής των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1458/2007. Οι εν λόγω εργασίες μπορούσαν ιδίως να δικαιολογούνται από λόγους αφορώντες το χαμηλό εργασιακό κόστος.

33 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Finanzgericht Hamburg αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Είναι άκυρος ο επίδικος κανονισμός διότι, κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως του, είχε λήξει ο επιβληθείς με τον κανονισμό 1458/2007 δασμός αντιντάμπινγκ, του οποίου σκοπούνταν να διαταχθεί η επέκταση;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, είναι άκυρος ο επίδικος κανονισμός διότι δεν μπορεί να διαπιστωθεί καταστρατήγηση, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, των διαταχθέντων με τον κανονισμό 1458/2007 μέτρων;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

34 Με τα προδικαστικά του ερωτήματα, τα οποία πρέπει να συνεξετασθούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν ο επίδικος κανονισμός είναι ανίσχυρος εφόσον, αφενός, εκδόθηκε ενώ ο κανονισμός 1458/2007 είχε παύσει να ισχύει και, αφετέρου, το Συμβούλιο δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον την ύπαρξη καταστρατηγήσεως κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

35 Επισημαίνεται ότι, στις γραπτές παρατηρήσεις που υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου, η ΑΡΕΧ προέβαλε λόγο ακυρότητας του επίδικου κανονισμού στον οποίο το αιτούν δικαστήριο δεν αναφέρθηκε στο πλαίσιο της αιτήσεώς του προδικαστικής αποφάσεως. Η ΑΡΕΧ υποστήριξε δηλαδή ότι, από το φθινόπωρο του 2012, ήταν πρόδηλο ότι τα μέτρα που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1458/2007 δεν θα παρατείνονταν διότι δεν συνέτρεχε πλέον κίνδυνος ντάμπινγκ σε ό,τι αφορούσε τις εισαγωγές του οικείου προϊόντος από τη ΛΔΚ. Στο πλαίσιο αυτό, κατά την ΑΡΕΧ, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι εξουδετερώνονταν οι επανορθωτικές συνέπειες του οικείου δασμού αντιντάμπινγκ, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

36 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η διαδικασία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ στηρίζεται στη σαφή διάκριση των αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, με συνέπεια να εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει

την ευθύνη της δικαστικής αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί, να εκτιμήσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα μιας προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του αποφάσεως όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο (απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 26).

37 Επίσης από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το άρθρο 267 ΣΛΕΕ δεν συνιστά ένδικο βοήθημα παρεχόμενο στους διαδίκους διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, οπότε το Δικαστήριο δεν υποχρεούται να εκτιμήσει το κύρος του δικαίου της Ένωσης για τον λόγο και μόνον ότι ένας από τους διαδίκους προέβαλε ενώπιόν του το ζήτημα αυτό με τις γραπτές παρατηρήσεις του (βλ. απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 27 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

38 Υπ' αυτές τις συνθήκες, η εξέταση του κύρους του επίδικου κανονισμού δεν πρέπει να επεκταθεί στους λόγους στους οποίους δεν αναφέρθηκε το αιτούν δικαστήριο.

Επί του λόγου ακυρότητας που αντλείται από το γεγονός ότι ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε όταν ο κανονισμός 1458/2007 είχε παύσει να ισχύει

39 Το αιτούν δικαστήριο προβάλλει, κατά πρώτον, ανίσχυρο του επίδικου κανονισμού, που επεξέτεινε τα επιβληθέντα με τον κανονισμό 1458/2007 μέτρα αντιντάμπινγκ, κατόπιν έρευνας που αφορούσε ενδεχόμενη καταστρατήγηση κατά το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού, καθόσον ο εν λόγω κανονισμός εκδόθηκε όταν ο κανονισμός 1458/2007 είχε παύσει να ισχύει και είχε ως αποτέλεσμα την αποκλειστικώς αναδρομική είσπραξη του επεκταθέντος δασμού αντιντάμπινγκ, η οποία αφορούσε το διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία οι εισαγωγές υποβλήθηκαν υποχρεωτικά σε καταγραφή και της ημερομηνίας λήξεως ισχύος των εν λόγω μέτρων.

40 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού προβλέπει τη δυνατότητα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, στις περιπτώσεις που διαπιστώνουν την καταστρατήγηση μέτρων αντιντάμπινγκ, να επεκτείνουν τα μέτρα αυτά στις εισαγωγές ομοειδών προϊόντων, είτε έχουν ελαφρώς τροποποιηθεί είτε όχι, τα οποία προέρχονται από τρίτες χώρες διαφορετικές από τη χώρα η οποία υπόκειται στα εν λόγω μέτρα.

41 Για τους σκοπούς της εξετάσεως του πρώτου λόγου ακυρότητας τον οποίο προβάλλει το αιτούν δικαστήριο, πρέπει να κριθεί αν το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού επιτρέπει να εκδίδεται απόφαση για την επέκταση μέτρων αντιντάμπινγκ ενώ τα μέτρα αυτά έχουν λήξει.

42 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για τον προσδιορισμό του περιεχομένου διατάξεως του δικαίου της Ένωσης, εν προκειμένω του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τόσο το γράμμα της όσο και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί της (απόφαση Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, σκέψη 26 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

43 Σε ό,τι αφορά το γράμμα του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, επισημαίνεται ότι, με την εξαίρεση της υποχρεώσεως, που προβλέπεται στην παράγραφό του 3, για ολοκλήρωση της έρευνας εντός εννέα μηνών από την ημερομηνία ενάρξεώς της, το άρθρο αυτό δεν περιέχει υποδείξεις για το χρονικό σημείο κατά το οποίο θα πρέπει να ληφθεί τυχόν απόφαση για επέκταση των μέτρων αντιντάμπινγκ.

44 Ασφαλώς, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του βασικού κανονισμού, οι δασμοί αντιντάμπινγκ μπορούν να επεκταθούν «όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων». Σκοπός όμως της περιόδου αυτής είναι να οριοθετήσει τις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να ληφθεί απόφαση περί επεκτάσεως δασμών αντιντάμπινγκ. Δεν μπορεί επομένως να θεωρηθεί ότι, καθόσον αναφέρθηκε στα «ισχύοντα μέτρα», ο νομοθέτης είχε την πρόθεση να λάβει θέση σχετικά με

το χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να λαμβάνεται μια τέτοια απόφαση περί επεκτάσεως και, συνακόλουθα, να απαγορεύσει τη λήψη της αποφάσεως αυτής όταν έχει λήξει η ισχύς των καταστρατηγούμενων μέτρων αντιντάμπινγκ.

45 Η αναφορά του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού στα «ισχύοντα μέτρα» σημαίνει αντιθέτως ότι το χρονικό διάστημα εφαρμογής της επεκτάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ δεν δύναται να υπερβεί το χρονικό διάστημα για το οποίο ισχύουν τα μέτρα αντιντάμπινγκ τα οποία αφορά η επέκταση αυτή.

46 Συνεπώς, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 31 των προτάσεών του, βάσει της εξετάσεως του γράμματος του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να αποκλεισθεί η δυνατότητα εκδόσεως κανονισμού για την επέκταση μέτρων αντιντάμπινγκ τα οποία έχουν λήξει.

47 Η εξέταση του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού καθώς και των σκοπών του άρθρου αυτού και, γενικότερα, του ως άνω κανονισμού επιβεβαιώνει ότι κανονισμός περί επεκτάσεως μέτρων αντιντάμπινγκ είναι δυνατόν να εκδοθεί μετά τη λήξη ισχύος των μέτρων αυτών, εξυπακουομένου όμως ότι τα μέτρα δύνανται να επεκταθούν μόνο για το προ της λήξεως ισχύος τους χρονικό διάστημα, με συνέπεια η επέκταση των μέτρων να έχει αποκλειστικώς αναδρομικό χαρακτήρα.

48 Πρώτον, επισημαίνεται συναφώς ότι, μολονότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού καθιερώνει την αρχή της μη αναδρομικότητας των μέτρων αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά καταρχήν μπορούν να εφαρμοσθούν μόνο σε προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία μετά τον χρόνο θέσεως σε ισχύ του κανονισμού που επιβάλλει τα εν λόγω μέτρα, διάφορες διατάξεις του βασικού κανονισμού παρεκκλίνουν από την αρχή αυτή. Ειδικότερα, οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν την εφαρμογή μέτρων αντιντάμπινγκ σε προϊόντα τεθέντα σε ελεύθερη κυκλοφορία πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού που επιβάλλει τα μέτρα αυτά, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω εισαγωγές υποβλήθηκαν σε καταγραφή κατά το άρθρο 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

49 Συγκεκριμένα, σε ό,τι αφορά τους κανόνες σχετικά με την καταστρατήγηση, το άρθρο 13, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι η έρευνα κινείται με κανονισμό της Επιτροπής με τον οποίον μπορεί επιπλέον να καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλουν τις επίμαχες εισαγωγές υποχρεωτικά σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 5, του ως άνω κανονισμού, ή να ζητήσουν τη σύσταση εγγυήσεως. Το άρθρο 13, παράγραφος 3, έκτη περίοδος, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η επέκταση των μέτρων αντιντάμπινγκ τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση καταγραφής των εισαγωγών δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού. Έτσι, η αναδρομική είσπραξη δασμών αντιντάμπινγκ που επεκτάθηκαν με σχετικό κανονισμό εκδοθέντα δυνάμει του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού επιτρέπεται από τον εν λόγω βασικό κανονισμό.

50 Δεύτερον, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, προκύπτει ιδίως από την αιτιολογική σκέψη 19 και από το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού ότι κανονισμός με τον οποίο επεκτείνεται δασμός αντιντάμπινγκ έχει ως μόνο σκοπό να διασφαλίσει την αποτελεσματικότητα του δασμού αυτού και να αποτρέψει καταστρατηγήσεις του. Εξάλλου, η υποχρέωση καταγραφής των οικείων εισαγωγών, όταν συγκεκριμένα υπάρχει καταστρατήγηση, αποσκοπεί επίσης στη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των οριστικών μέτρων, όπως έχουν επεκταθεί, καθόσον καθιστά δυνατή την αναδρομική επιβολή των δασμών, ώστε να μη στερηθούν την πρακτική τους αποτελεσματικότητα τα εφαρμοστέα οριστικά μέτρα (απόφαση Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, σκέψεις 28 και 29).

51 Όπως όμως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 36 των προτάσεών του, ο σκοπός της αποτελεσματικότητας των μέτρων για την αποτροπή καταστρατηγήσεων θα εξουδετερωνόταν αν γινόταν δεκτό ότι κανονισμός περί επεκτάσεως μέτρων αντιντάμπινγκ δεν δύναται να εκδοθεί μετά τη λήξη ισχύος των μέτρων αυτών. Ειδικότερα, αν μετά τη λήξη αυτή ήταν αδύνατη η έκδοση ενός τέτοιου κανονισμού, οι εισαγωγές που πραγματοποιούνται κατά την περίοδο της έρευνας σχετικά με την καταστρατήγηση θα μπορούσαν να θέσουν εν αμφιβόλω την προστασία, μέσω της διαδικασίας του

άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, των επανορθωτικών συνεπειών των μέτρων αντιντάμπινγκ. Στην πράξη, τούτο θα σήμαινε αδυναμία εξασφαλίσεως της πρακτικής αποτελεσματικότητας των μέτρων αντιντάμπινγκ μέχρι το τέλος της περιόδου εφαρμογής τους, η οποία, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού, έχει καταρχήν πενταετή διάρκεια.

52 Επιπλέον, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 55 των προτάσεών του, τυχόν εκτίμηση ότι κανονισμός με τον οποίο επεκτείνονται μέτρα αντιντάμπινγκ, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, δεν δύναται να εκδοθεί μετά τη λήξη ισχύος των μέτρων αυτών θα υποχρέωνε, ενδεχομένως, την Επιτροπή να ολοκληρώσει την έρευνά της εντός χρονικού διαστήματος μικρότερου από την προθεσμία των εννέα μηνών που προβλέπεται στη διάταξη αυτή. Ομοίως, μια τέτοια εκτίμηση θα είχε ως συνέπεια η έκδοση ενός τέτοιου κανονισμού να επιτρέπεται αμέσως πριν από τη λήξη ισχύος των μέτρων που επεκτείνει αλλά να απαγορεύεται αμέσως μετά τη λήξη αυτή, χωρίς να δικαιολογείται τούτο από νομικής ή από λογικής απόψεως.

53 Τρίτον, επισημαίνεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το μέτρο επεκτάσεως ενός οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ είναι απλώς παρεπόμενο σε σχέση με την αρχική πράξη με την οποία επιβλήθηκε ο δασμός αυτός (απόφαση Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, σκέψη 28).

54 Από τη διαπίστωση αυτή συνάγεται μεν ότι η επέκταση των μέτρων δεν μπορεί να ισχύσει και πέραν της λήξεως ισχύος των μέτρων τα οποία αφορά, πλην όμως ο σύνδεσμος μεταξύ της πρώτης και των δεύτερων δεν σημαίνει ότι η απόφαση περί επεκτάσεως των μέτρων πρέπει να χωρήσει πριν από τη λήξη της ισχύος τους.

55 Δεδομένης της ανωτέρω αναλύσεως, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού δεν απαγορεύει την έκδοση κανονισμού περί επεκτάσεως μέτρων αντιντάμπινγκ μετά τη λήξη της ισχύος των μέτρων αυτών, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι η επέκταση αφορά αποκλειστικώς το διάστημα πριν από τη λήξη ισχύος των μέτρων αυτών και, αφετέρου, ότι διατάχθηκε η καταγραφή των οικείων εισαγωγών, σύμφωνα με τα άρθρα 13, παράγραφος 3, και 14, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, ή, ενδεχομένως, ότι ζητήθηκε η σύσταση εγγύησης, κατά το χρονικό σημείο ενάρξεως της έρευνας για την καταστρατήγηση, ώστε να καθίσταται δυνατή η αναδρομική εφαρμογή των επεκταθέντων μέτρων από την ημερομηνία της ως άνω καταγραφής.

56 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι μεν αληθές ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1458/2007 έληξαν στις 13 Δεκεμβρίου 2012, ενώ ο επίδικος κανονισμός με τον οποίο τα μέτρα αυτά επεκτάθηκαν στις εισαγωγές με χώρα αποστολής το Βιετνάμ εκδόθηκε μόλις στις 18 Μαρτίου 2013. Δεν αμφισβητείται όμως ότι, από τις 25 Ιουνίου 2012, η Επιτροπή, με τον κανονισμό 548/2012, είχε κινήσει έρευνα προκειμένου να κριθεί αν οι ως άνω εισαγωγές καταστρατηγούσαν τα εν λόγω μέτρα και είχε υποχρεώσει τις τελωνειακές αρχές να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες για την καταγραφή των εισαγωγών αυτών.

57 Εξάλλου, το άρθρο 1, παράγραφος 2, του επίδικου κανονισμού περιόρισε την είσπραξη του κατά τα ανωτέρω επεκταθέντος δασμού σε ό,τι αφορά αποκλειστικώς τις εισαγωγές από το Βιετνάμ μεταξύ 27ης Ιουνίου 2012, ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 548/2012, και 13ης Δεκεμβρίου 2012, ημερομηνίας κατά την οποία έληξε η ισχύς των μέτρων αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1458/2007.

58 Υπ' αυτές τις συνθήκες, διαπιστώνεται, υπό το φως των όσων αναπτύσσονται στη σκέψη 55 της παρούσας αποφάσεως, ότι, εκδίδοντας τον επίδικο κανονισμό σε χρονικό σημείο κατά το οποίο είχε λήξει η ισχύς των μέτρων αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1458/2007, το Συμβούλιο δεν παρέβη τις απαιτήσεις του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι, αφενός, η επέκταση των ως άνω μέτρων αντιντάμπινγκ αφορούσε αποκλειστικώς το πριν από τη λήξη ισχύος τους χρονικό διάστημα και, αφετέρου, κατά την ημερομηνία ενάρξεως της έρευνας για την

καταστρατήγηση, είχε διαταχθεί η καταγραφή των οικείων εισαγωγών, σύμφωνα με τα άρθρα 13, παράγραφος 3, και 14, παράγραφος 5, του ως άνω κανονισμού, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αναδρομική εφαρμογή των επεκταθέντων μέτρων.

59 Έτσι, το γεγονός ότι ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε ενώ ο κανονισμός 1458/2007 είχε παύσει να ισχύει δεν μπορεί να καταστήσει ανίσχυρο τον επίδικο κανονισμό.

Επί του λόγου ακυρότητας που αντλείται από το γεγονός ότι η ύπαρξη καταστρατηγήσεως δεν αποδείχθηκε επαρκώς κατά νόμον

60 Το αιτούν δικαστήριο προβάλλει, κατά δεύτερον, ανίσχυρο του επίδικου κανονισμού στο μέτρο που το Συμβούλιο δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον την ύπαρξη καταστρατηγήσεως κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, καθόσον δεν απέδειξε, αφενός, μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών και, αφετέρου, ύπαρξη εργασιών συναρμολογήσεως οι οποίες άρχισαν ή αυξήθηκαν σημαντικά από την έναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ ή αμέσως πριν από αυτήν και δεν έχουν άλλη οικονομική δικαιολογία πέραν της αποφυγής των μέτρων αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 1458/2007.

61 Υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν. Ο δικαστικός έλεγχος μιας τέτοιας εκτιμήσεως πρέπει επομένως να περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, του αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και του αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή κατάχρηση εξουσίας (βλ. απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 29 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

62 Όσον αφορά ειδικότερα την καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ, το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι μια τέτοια καταστρατήγηση συνίσταται σε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ τρίτων χωρών και της Ένωσης, η οποία απορρέει από μια πρακτική, διαδικασία ή εργασία για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του δασμού, ενώ παράλληλα υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για ζημία ή στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι εξουδετερώνονται οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του ομοειδούς προϊόντος.

63 Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 3, του ως άνω κανονισμού, στην Επιτροπή απόκειται να κινήσει έρευνα με βάση αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτουν εκ πρώτης όψεως πρακτικές καταστρατηγήσεως. Εάν από τα πραγματικά περιστατικά που εξακριβώθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας αυτής μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη τέτοιας καταστρατηγήσεως, η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο την επέκταση των μέτρων αντιντάμπινγκ (απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 31).

64 Εντούτοις, καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν παρέχει στην Επιτροπή, στο πλαίσιο έρευνας για την ύπαρξη καταστρατηγήσεως, την εξουσία να υποχρεώσει τους παραγωγούς ή τους εξαγωγείς, τους οποίους αφορά η καταγγελία, να συμμετάσχουν στην έρευνα ή να προσκομίσουν πληροφορίες. Επομένως, η Επιτροπή στηρίζεται στην οικειοθελή συνεργασία των ενδιαφερομένων μερών προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες πληροφορίες (απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 32).

65 Για τον λόγο αυτόν, ο νομοθέτης της Ένωσης προέβλεψε στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ότι, όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία (απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 33).

66 Εξάλλου, το άρθρο 18, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού διευκρινίζει ότι, αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να συνεργασθεί ή, συνεργάζεται μεν, αλλά μόνον εν μέρει, και με τον τρόπο αυτό εμποδίζεται η πρόσβαση σε χρήσιμες πληροφορίες, το τελικό αποτέλεσμα ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκό για το εν λόγω μέρος από ό,τι θα ήταν αν είχε δεχθεί να συνεργασθεί (απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 34).

67 Μολονότι είναι αληθές ότι ο βασικός κανονισμός, και ειδικότερα το άρθρο του 13, παράγραφος 3, καθιερώνει την αρχή κατά την οποία τα θεσμικά όργανα της Ένωσης φέρουν το βάρος να αποδείξουν την καταστρατήγηση, εντούτοις, προβλέποντας, στην περίπτωση μη συνεργασίας των ενδιαφερομένων μερών, ότι τα θεσμικά αυτά όργανα μπορούν να στηρίξουν το πόρισμα έρευνας για την ύπαρξη καταστρατηγήσεως στα διαθέσιμα στοιχεία και ότι τα μέρη που δεν συνεργάστηκαν σε αυτήν την έρευνα διατρέχουν τον κίνδυνο να περιέλθουν σε λιγότερο ευνοϊκή κατάσταση, οι παράγραφοι 1 και 6 του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού αποσκοπούν σαφώς στο να μετριασθεί το εν λόγω βάρος (απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 35).

68 Ασφαλώς, από το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης δεν ήταν να καθιερώσει νόμιμο τεκμήριο που να επιτρέπει την ευθεία συναγωγή καταστρατηγήσεως από την άρνηση συνεργασίας των ενδιαφερομένων ή οικείων μερών και, συνεπώς, να απαλλάσσει τα θεσμικά όργανα της Ένωσης από κάθε ανάγκη αποδείξεως. Εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη της δυνατότητας συναγωγής ακόμη και τελικών συμπερασμάτων βάσει των διαθέσιμων στοιχείων και της μεταχειρίσεως του ενδιαφερομένου ο οποίος αρνείται να συνεργασθεί ή συνεργάζεται μόνον εν μέρει, κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό από ό,τι εάν είχε συνεργασθεί, είναι εξίσου προφανές ότι επιτρέπεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να στηρίζονται σε δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων από τις οποίες να μπορεί να συναχθεί η καταστρατήγηση κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 36).

69 Κάθε άλλη λύση εγκυμονεί τον κίνδυνο περιορισμού της αποτελεσματικότητας των μέτρων εμπορικής άμυνας της Ένωσης, οσάκις τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έρχονται αντιμέτωπα με άρνηση συνεργασίας στο πλαίσιο έρευνας για τη διαπίστωση καταστρατηγήσεως (απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 37).

70 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων πρέπει να εξετασθεί ο δεύτερος λόγος ακυρότητας τον οποίο προβάλλει το αιτούν δικαστήριο.

71 Συναφώς, από τις αιτιολογικές σκέψεις 28 έως 36 του επίδικου κανονισμού προκύπτει ότι επτά Βιετναμέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς συνεργάσθηκαν στην έρευνα για την επίδικη στην κύρια δίκη καταστρατήγηση. Η Επιτροπή όμως διαπίστωσε, κατά τη διάρκεια επισκέψεων ελέγχου τις οποίες πραγματοποίησε στις εγκαταστάσεις των ως άνω παραγωγών-εξαγωγέων, ότι τα στοιχεία που είχαν υποβάλει δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως αξιόπιστα. Ακόμη, κατά την αιτιολογική σκέψη 37 του ως άνω κανονισμού, οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα.

72 Κατά συνέπεια, τα πορίσματα σχετικά με τις εισαγωγές στην Ένωση αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν, από το Βιετνάμ και από τη ΛΔΚ, καθώς και σχετικά με τις εξαγωγές εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ προς το Βιετνάμ έπρεπε αναγκαστικά να συναχθούν σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή στηρίχθηκε ιδίως στη βάση δεδομένων Comext της Eurostat, στις στατιστικές Comtrade των Ηνωμένων Εθνών οι οποίες παρατίθεντο στην αίτηση που οδήγησε στην έναρξη της έρευνας για την καταστρατήγηση καθώς και σε άλλα στοιχεία τα οποία περιείχε η αίτηση αυτή.

73 Τα στοιχεία αυτά κατέστησαν δυνατό για την Επιτροπή, που διεξήγαγε την έρευνα επί της οποίας στηρίχθηκε η έκδοση του επίδικου κανονισμού, και για το Συμβούλιο, που εξέδωσε τον κανονισμό αυτόν, να διαπιστώσουν, πρώτον, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 38 του επίδικου κανονισμού, ότι οι εισαγωγές του οικείου προϊόντος από τη ΛΔΚ είχαν σημειώσει πτώση το 1991, όταν είχαν επιβληθεί για πρώτη φορά μέτρα αντιντάμπινγκ, και είχαν παραμείνει έκτοτε σε χαμηλά επίπεδα. Δεύτερον, στις αιτιολογικές σκέψεις 40 και 41 του ως άνω κανονισμού, έγινε αναφορά στο γεγονός ότι από το 2007 είχε παρατηρηθεί ταχεία αύξηση του όγκου των εισαγωγών του οικείου προϊόντος από το Βιετνάμ στην Ένωση και ότι οι εισαγωγές αυτές, που αντιπροσώπευαν το 80 % του συνόλου των εισαγωγών του προϊόντος αυτού στην Ένωση το 2008, είχαν φτάσει στο 84 % του συνόλου των εισαγωγών αυτών κατά τη διάρκεια της ΠΑ. Τρίτον, στην αιτιολογική σκέψη 42 του εν λόγω κανονισμού επισημάνθηκε ότι οι εξαγωγές εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ προς το Βιετνάμ είχαν αυξηθεί σημαντικά από το 1999 και αντιπροσώπευαν, για το 2010, το 26 % του συνόλου των εξαγωγών εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ.

74 Επ' αυτής της βάσεως, διαπιστώθηκε, στην αιτιολογική σκέψη 44 του επίδικου κανονισμού, ότι η συνολική μείωση των εξαγωγών από τη ΛΔΚ στην Ένωση και η αύξηση των εξαγωγών από το Βιετνάμ στην Ένωση από το 2007 καθώς και η σημαντική αύξηση των εξαγωγών εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ στο Βιετνάμ από το 1999 συνιστούσαν μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της ΛΔΚ και του Βιετνάμ αφενός, και της Ένωσης αφετέρου.

75 Μολονότι ο επίδικος κανονισμός αναφέρει ότι ο όγκος των εισαγωγών του οικείου προϊόντος από τη ΛΔΚ στην Ένωση ευρισκόταν σε χαμηλά επίπεδα το 2007 και ότι ο όγκος των εισαγωγών του προϊόντος αυτού από το Βιετνάμ στην Ένωση εμφάνισε σημαντική αύξηση από το ίδιο έτος, εντούτοις από τον ως άνω κανονισμό προκύπτει ότι οι εξαγωγές εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ στο Βιετνάμ αυξήθηκαν από το 1999.

76 Συνεπώς, δεν μπορεί να ευσταθεί το συμπέρασμα περί σχέσεως μεταξύ, αφενός, της αυξήσεως των εξαγωγών εξαρτημάτων αναπτήρων από τη ΛΔΚ στο Βιετνάμ και, αφετέρου, της αυξήσεως των εισαγωγών του οικείου προϊόντος στην Ένωση από το Βιετνάμ.

77 Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή στηρίχθηκαν σε δέσμη αρκούντως συγκλινουσών ενδείξεων, κατά την έννοια της παρατιθέμενης στη σκέψη 68 της παρούσας αποφάσεως νομολογίας, από τις οποίες να μπορούν να συναγάγουν καταστρατήγηση κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

78 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να δοθεί στα προδικαστικά ερωτήματα η απάντηση ότι ο επίδικος κανονισμός είναι ανίσχυρος.

Επί των δικαστικών εξόδων

79 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 260/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1458/2007 στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο που λειτουργούν με αέριο και δεν ξαναγεμίζουν που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ είτε όχι, είναι ανίσχυρος.

(υπογραφές)